

plattysk Recitator, Fischer, skulde komme at præsentere sin Kunst dér. Der er da blevet svaret fra Paskontorets Side, at det kunde ikke lade sig gøre, men at der skulde en Ansøgning til Ministeriet til. Dette kan jo være rimeligt nok; men det vanskeliggør alle slige Ting uhyre. Men dernæst staar der ogsaa, at det skal eftervises, at det, den Mand vilde, sker i dansk Interesse. Nu kan man jo konstruere det saaledes — og det vilde glæde mig meget, om den høje Regering og dette høje Ting vilde stille sig bag denne Opfattelse —, at det virkelig ligger i dansk Interesse, at det tyske Mindretal faar fuldkommen Frihed til at lade de Kræfter komme derop, som vi gerne ønsker at høre. Det ligger nemlig virkelig ogsaa i dansk Interesse. Men jeg tænker ikke, at vedkommende Paskontrolsted har ment det saaledes, da det sagde, at man skulde eftervise, at det skete i dansk Interesse. Den samme Besked har jeg set flere Gange ellers og mener, at det er et temmelig tydeligt Bevis paa, at man ikke kan gøre sig fri for det Ønske at afspærre den tyske Kultur fra den Del af det tyske Folk, som nu lever indenfor den danske Stats Grænser. Jeg kan ikke tro, at man virkelig vil blive ved med det, for jeg har næsten ikke oplevet noget, der opbragte Sindene mere, den Gang vi beherskede Nordslesvig, end naar der en Gang blev tilbagevist en dansk Sangerinde eller en anden Repræsentant for den danske Kultur. Da lød et Skrig hele Verden over, at det var brutalt. Jeg ved ikke, om ikke ogsaa dette, som jeg her har fremhævet, egner sig til slig Behandling. Jeg vil kun gerne fremføre det her og venter, at man muligvis kan give mig Oplysninger om, at det ikke var Meningen, og at man ikke vil slaa ind paa disse Veje, som man selv har syntes saa lidet godt om.

Jeg kunde have Lyst til at sige lidt om det Løsen: Sparsommelighed, der her er blevet givet. Der er jo saa megen Anledning til at følge det. Jeg vil da gerne minde om det, det ærede Medlem Hr. Brorsen sagde, hvorfor man skulde have det dobbelte Antal — det var det ærede Medlem Hr. Brorsen, der sagde det, ikke mig — af Tjeneste- og Bestillingsmænd og Funktionærer nu i Forhold til, hvad der var før, og dette „før“ var ikke de gamle Tider, da der var Ro og Fred, men dette „før“ er efter, at Tyskland har gennemgaaet Krigen og har haft Revolutionen. Da brugte man endnu kun Halvdelen af disse Embedsmænd. Jeg vil

gøre opmærksom paa, om det ikke skulde være Danmark muligt ogsaa at bestride Administrationen dernede med Halvdelen af de Embedsmænd, der nu findes.

En anden Ting, der ogsaa kunde virke i den Retning, at man sparede Penge, og som maaske kunde være endnu mere begrundet i noget dybere, er, hvorledes man tænker at ville ordne Værnepligten dernede. Det er en Selvfølge, at man ikke kan gøre en Undtagelse for Nordslesvigerne Vedkommende, men det vilde dog vel anbefale sig at lade de Personer, der paa en eller anden Maade har været Deltagere i Verdenskrigen, blive fritaget for at underkaste sig den danske Værnepligt. I det hele taget kunde der maaske sættes en Frist, indenfor hvilken Værnepligten for Nordslesvigs Vedkommende udsættes.

Det ligger mig meget nær lige at røre ved den Tanke, at man vilde kunne spare mange Penge, naar man var kommet det Ønske nærmere, som jeg har angaaende Grænsen, men det vil jeg nu ikke gaa nærmere ind paa.

Maa jeg sammenfatte det hele, jeg ved denne første Lejlighed, hvor jeg taler her, gerne vil sige, dér, at vi ønsker Agtelse for vort Folk, og vi ønsker kulturel Frihed for vort Folk, og vi ønsker en Fremtid, der kan bringe Revision. Og hvad vi ikke ønsker, og hvad der slet ikke passer til disse Ønsker, er saadanne Løsen som dem, vi kan høre endog fra den moderate Side, saadant et Løsen, som Hans Peter Hanssen har givet, da han sagde: Jeg ønsker, at Tyskeriet maa optrevles, dø hen og forsvinde. „Modersmaalet“, som jo ogsaa hører til denne moderate Retning, sagde i en af sine Artikler, at det, vi vilde, var, at der efter nogle Aar kun maatte være en dansksindet og en fuldt dansktalende Landsdel dernede. Det samme kunde man høre, da Skolekommissionen var ved at ordne Skoleforholdene i Højer, denne tyske By. Da sagde de danske Embedsmænd, der var kommet derned: Det varer kun en kort Tid, saa er det hele dansk her, og dansk Sprog skal nu føres igennem over hele Linien. Alle disse Udtalelser, om de end kommer fra meget højtstaaende og meget indflydelsesrige Mænd, har den danske Stats Regering jo ikke Ansvar for, men vi er meget opmærksomme paa saadanne Røster, og vi ved, hvad der staar bagved. Man kan saa godt have de bedste Tanker og Meninger her i København og de bedste Programmer, og saa kan disse Løsen, der gaar ud paa, at Tyskheden skal